

PRATS I CAMPS
**Raquel Lobato: "Volem que les veïnes
 entren tranquil·lament a una botiga eròtica.
 La idea és trencar els prejudicis i parlar
 com si parlàrem de lletugues o jerséis."**

“Les dones consumeixen moltes joguines”

Al carrer del Sant Esperit, al barri popular de Benimaclet, a València, hi ha una mica de tot: una llibreria i una peixateria i una botigueta de confecció i una de verdura i un cafè i, de poc més d'un any ençà, l'espai eròtic La Alegre Conchita, que ja s'hi ha fet, amb naturalitat, un lloc propi. Parlem amb Raquel Lobato i Elena Mendieta, que en són les impulsores.

Quina diferència hi ha entre la vostra botiga eròtica per a dones i un *sex-shop*?

—RAQUEL LOBATO: La primera, l'estètica: hem volgut crear un espai bonic, acurat, càlid. Un detall, per exemple: no s'hi veuen les caps de les joguines si és que mostren una imatge de la dona desagradable o com a objecte.

—ELENA MENDIETA: L'estètica busca erotitzar. I que es veja que és un espai on pots tafanejar, mirar, tocar sense sentir que faces res de dolent. Normalment els *sex-shops* són un espai fosc, amagat...

—Sòrdid?

—E. MENDIETA: Sí. I és que també intentem omplir l'estètica de continguts. Procurem, per exemple, que les imatges que mostrem a la botiga no siguin totes de dones primíssimes, etcètera, sinó buscar també una altra classe de referents i de missatges.

—R. LOBATO: Que siga un ambient càlid, un espai net i còmode que et done confiança, on pugues preguntar sense sentir-te jutjada. Forma part de la filosofia de la botiga el tracte de tu a tu, personalitzat i confidencial.

—**I com se us va acudir d'obrir una botiga com aquesta?**

—E. MENDIETA: Ens interessaven les qüestions d'educació emocional i sexual. Totes dues som educadores socials i volíem dirigir el nostre desenvolupament professional per aquesta banda. I quan començarem a muntar el projecte vam veure que no tan sols volíem una botiga eròtica sinó un projecte dinàmic que ens permetera de fer tallers, xerrades...

—R. LOBATO: I és una altra manera de fer cultura. De fet, la nostra botiga eròtica és un espai de cultura.

—**Què no s'hi pot trobar?**

—E. MENDIETA: Cabines [riu].

—R. LOBATO: Això, d'entrada. O articles de l'estil comiat de soltera i solter. No hi trobem cap sentit, a reproduir i reforçar determinats estereotips i rols masculins i femenins.

—E. MENDIETA: Respectem que hi haja aquesta mena d'espais, però al nostre projecte no hi cap vendre banderes on pose "T'han caçat" perquè et cases. Són valors que no compartim.

—R. LOBATO: No tindrem tampoc vagines. Mai. Perquè el que hi ha darrere és reduir la dona a una vagina.

—**Però en canvi sí que hi teniu vibradors...**

—R. LOBATO: Sí. Però no són realistes, si t'hi fixes.

—E. MENDIETA: Tampoc no ens n'han demanat, de vibradors realistes. És cert que els vibradors serveixen per a penetrar, però no únicament ni són una substitució del penis de l'home, sinó un complement que una dona o un home poden utilitzar per a allò que els vinga de gust. De pel·lícules *porno* tradicionals, per exemple, tampoc no en tindrem. Busquem i seleccionem una pornografia on hi ha sexe explícit, és clar, però que té cura de les dones, les respecta. No

només pel que fa a l'estètica, que també és important, sinó en el missatge.

—**Us costa, de trobar-ne?**

—E. MENDIETA: És complicat.

—R. LOBATO: I també ho és trobar pel·lícules on es treballa amb la diversitat sexual. Sembla que només hi haja home-dona, o home actiu-dona passiva i coit.

—**Per què és un àmbit poc encarat a les dones? És que no són consumidores de pornografia?**

—R. LOBATO: És que no és pensat per al consum de les dones —això és més clar que l'aigua—, sinó per al plaer masculí. Tot i que comencen a sorgir iniciatives encarades a les dones i a la diversitat del plaer femení (perquè tampoc no podem parlar d'un *plaer femení universal*, com si totes les dones fórem iguals).

—E. MENDIETA: I la distribució és més complicada, amb la qual cosa també s'encareix quan arriba a la consumidora final. I respecte a la pornografia, jo crec que les dones, encara que no ens hi sentim identificades, veiem més pornografia tradicional que no diem, però no ho compartim. Normalment es veu amb la parella, sobretot si és un home. La veuen, però no és una pornografia que els cride ni que consumirien directament, sinó una cosa secundària, vinculada amb la parella i, per tant, no desenvolupen la seua sexualitat activament. I és això que intentem trencar. Cal que la sexualitat femenina no siga un complement de la masculina. És clar que en el teu desenvolupament sexual hi entra la parella, les parelles o les eleccions en cada moment, però tu ets el centre de la teua sexualitat i, per tant, has de prendre-hi una actitud activa. En els altres aspectes de la vida aprens a negociar, a ser independent, però en la part sentimental i sexual encara necessites una altra persona per a descobrir què t'agrada realment?

—**Com feu la selecció dels productes que veneu?**

—R. LOBATO: Per exemple, ho veiem per catàleg, ens sembla interessant i en demanem un. Fem la nostra prova: toquem, mirem, olorem... I si ens agrada en demanem més. Així passem un filtre a productes que al catàleg poden semblar una cosa i que després en són una altra.

—**Hi ha més joguines per a dones ara que fa deu anys?**

—R. LOBATO: Sí. Hi ha més tria. I, sobretot, hi ha més qualitat, que és im-

FRATIS I CAMPS

Elena Mendieta: “És impressionant de veure que entren dones des de 65 anys en amunt fins a xiques joves, a veure, tafanejar, obrir un llibre, reunir-se ací...”

portant. Perquè has de saber de què és feta una joguina, en cas que hi sigues al·lèrgica, per exemple.

—E. MENDIETA: Respon a una demanda. L'estètica també ha canviat, perquè les dones consumeixen moltes joguines i cal ajustar-se a la demanda.

—R. LOBATO: Però és un mercat molt complicat, també. Ho hem viscut en fires, i és dolorós.

—Per què?

—R. LOBATO: Cal anar a fires per posar-se en contacte amb proveïdors i veure què surt de nou. Anàrem a Madrid ara fa un parell d'anys i va ser fatal.

—E. MENDIETA: Era un espai pensat perquè hi consumiren homes. Els comerciants es van queixar moltíssim. Per exemple, feien espectacles per buscar l'“estrella del porno amateur” i enregistren escenes a diverses zones: passaves pel punt A i hi trobaves una xica; anaves al punt C, i hi havia la mateixa xica: tota l'estona enregistrant. Era desagradable.

—R. LOBATO: A més, el firal comunicava amb un prostíbul. I hi havia dones del prostíbul que passaven a la fira per buscar els seus clients. Molt fort.

—E. MENDIETA: Després parlàrem amb més gent i ens van dir que normalment no havia estat així.

—R. LOBATO: Sempre s'havia fet a Barcelona. Era el primer any que es feia a Madrid i va ser escandalós.

—Teniu un perfil definit de clienta?

—E. MENDIETA: Vàrem triar d'obrir la botiga a Benimaçlet perquè ens interessava la vida de barri, amb un ritme concret, poder atendre i generar xarxes. I perquè les veïnes pogueren entrar tranquil·lament en una botiga eròtica.

—Ho fan?

—R. LOBATO: Sí, sí, de totes les edats.

—E. MENDIETA: És impressionant de veure que entren dones des de 65 anys en amunt fins a xiques joves, a veure, tafanejar, obrir un llibre, reunir-se ací...

—R. LOBATO: Tenim contes i una capsula de fruites i verdures de joguina per quan vénen les mares acompanyades dels seus fills. Així no han d'estar pendents que no toquen res: els asseiem, els donem un conte, una de nosaltres s'està amb el xiquet o la xiqueta i l'altra amb la mare, que pot preguntar tranquil·lament i està més relaxada. És una altra cosa que ens agrada i que defineix la botiga: la cura de les dones que hi vénen.

—I d'homes, n'hi vénen?

—E. MENDIETA: Els pocs homes que entren, tenen un perfil molt definit: entre trenta o quaranta-pocs anys i molt respectuosos. Entenen la filosofia de la botiga i, si veuen que hi ha moltes dones, s'esperen. Veus que busquen una altra manera de construir la seua sexualitat i la seua sexualitat amb parella. De fet, la transformació de la sexualitat també necessita l'altra part... I també hi ha dones heterosexuales, no? [Riu.]

—Les dones entren en grup o soles?

—R. LOBATO: Quan és la primera vegada, vénen en grup. Pregunten, riuen, toquen, oloren, i després tornen una altra vegada soles o amb les seues parelles.

—E. MENDIETA: Algunes altres que són consumidores habituals no tenen cap pudor, és clar. I n'hi ha que ja comencen a posar-nos reptes: són dones que han experimentat molt i que no els serveix qualsevol joguina.

—R. LOBATO: Sempre des de l'àmbit proper i ben natural. La idea és trencar els prejudicis i parlar com si parlàrem de lletugues o jerseis.

—Penseu que les dones prendran les regnes de la seva sexualitat o encara trigarà?

—E. MENDIETA: Jo crec que ve de camí. La meua sensació és que les dones comencen a decidir com volen que siga la seua sexualitat. Vivim un moment contradictori, i els moments de contradicció o de crisi et donen l'oportunitat de continuar creixent o et pots estancar i anar reproduint el mateix model pensant que hem superat tota aquesta part de control sobre la nostra sexualitat. Però, com que tendesc a ser positiva, veig que ens dirigim cap al canvi. Els canvis socials són lents, però les dones cada vegada sabem més què volem.

—R. LOBATO: Les de determinada edat. Per les experiències que hem tingut, sembla que ve una generació que en l'àmbit sexual ho té difícil: aparentment es visibilitza una sexualitat més natural però es continuen observant rols masculistes. I violents. Creixem sense informació sobre el nostre cos, sobre què ens agrada o no. Si et fan una conferència sobre sexualitat, és des de la prevenció: ja et diuen que és una cosa negativa! En canvi, si es treballara sobre el coneixement dels drets, sobre com fer-te mestressa de la teua sexualitat, segurament la part de prevenció tindria èxit perquè s'hauria reforçat l'apoderament femení i la capacitat de negociació no violenta d'un home. Perquè avui encara ens preguntem perquè les xiquetes es continuen quedant embarassades, si tenen els preservatius; però si no els ensenyes a negociar amb la seua parella és impossible que els utilitzen encara que els tinguen a la butxaca. Cal parlar de forma clara.

Núria Cadenes